

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput VII. De Vicariis perpetuis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul XVI. bus, seu dignitatibus negligatur, nec beneficia ipsa debitis obsequiis defraudentur: si vero de dispensationis exhibitæ sufficientia dubitetur, super hoc erit ad Sedem Apostolicam recurrendum, cujus est æstimare, quem modum sui beneficii esse velit.

CAPUT VI.

De Unionibus Beneficiorum.

Uniones perpetuæ a quadraginta annis citra factæ, examinari ab Ordinariis, tanquam a Sede Apostolica delegatis, possint, & quæ per subreptionem vel obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarentur: illæ vero, quæ a dicto tempore citra concessæ nondum in toto, vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cujusvis instantiam fient, nisi eas ex legitimis, aut alias rationabilibus causis, coram loci ordinario, vocatis, quorum interest, verificandis, factas fuisse consiterit, per subreptionem obtentæ præsumantur, ac propterea, nisi aliter a Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

CAPUT VII.

De Vicariis perpetuis.

Beneficia Ecclesiastica curata, quæ Cathedralibus, Collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel Monasteriis, Beneficiis, seu Collegiis,

giis, aut piis locis quibuscunque perpetuo Sæcul. XVI.
 unita, & annexa reperiuntur, ab Ordina- A.C. 1547.
 riis locorum annis singulis visitentur, qui
 sollicite providere procurent, ut per ido-
 neos Vicarios etiam perpetuos (nisi ipsis
 Ordinariis pro bono Ecclesiarum regimine
 aliter expedire videbitur) ab eis cum tertiæ
 partis fructuum, aut maiori, vel minori,
 arbitrio ipsorum Ordinariorum, portione,
 etiam super certa re assignanda, ibidem de-
 putandos, animarum cura laudabiliter ex-
 erceatur, appellationibus, privilegiis, ex-
 emptionibus, etiam cum iudicum deputatione,
 & illorum inhibitionibus quibuscunque, in
 præmissis minime suffragantibus.

Sacra Cardinalium Congregatio
 Monasteria, quibus a primæva erectio-
 ne sua animarum cura erat annexa, ex-
 cipit, ac circa ea caput undecimum
 Sessionis vigesimæ quintæ servandum
 statuit, ubi eadem Tridentina Synodus
 regularibus, ut ibidem Parochialia mu-
 nera exercent, permittit, Episcopo
 autem duntaxat ibidem visitationis,
 ac correctionis officium concedit. Ve-
 rum hæc distinctio in Galliis non ob-
 servatur, sed passim viget Constitutio
 Concilii Claromantani anno Christi mil-
 lesimo nonagesimo quinto edita, necnon
 illa Lateranensis Synodi sanctio, vi cuius
 Regulares Episcopo nominare tenentur
 quemdam Presbyterum sæcularem, qui
 curam

Sæcul. XVI. curam animarum a suo antistite reci-
 A.C. 1547. piat, exceptis Canonicis Regularibus,
 eoquod eorum Congregationes tanquam
 Presbyterorum seminaria haberentur,
 unde non tanquam vicarii perpetui, sed
 veluti Parochi titulares *curata* Benefi-
 cia possident.

CAPUT VIII.

*De lustrandis, ac reparandis
Ecclesiis.*

Locorum Ordinarii Ecclesias quascunque,
 quomodolibet exemptas, auctoritate A-
 postolica singulis annis visitare teneantur,
 & opportunis juris remediis providere, ut,
 quæ reparatione indigent, reparentur, &
 cura animarum, si qua illis immineat, aliis-
 que debitis obsequiis minime defraudentur,
 appellationibus, privilegiis, consuetudinibus,
 etiam ab immemoriali tempore præscriptis,
 judicum deputationibus, & illorum inhibi-
 tionibus penitus exclusis.

Ejusmodi visitatio instituitur ad po-
 puli instructionem, abusuum correctio-
 nem, morum reformationem, ac pie-
 tatis augmentum. Nec Episcopalis hu-
 jus muneris executio retardari valet ex-
 emptione, aut rationum obtentu, imo
 nequidem appellatione ad Sedem Apo-
 stoli-